

Skozi oči Primoža

Ležim in čakam. Čakam, da bo čas obiskov. Pripada mi le 1 ura družbe. Mami ima razpored obiska pri meni. In čakam ... Slišim, da je čakalna vrsta. Koliko ljudi. Koliko podpore. Vliva mi voljo. Nisem sam. So trenutki, ko bijem notranji boj in bi kar zaspal, da ne bi razmišljal o vseh negativnih stvareh. Ironija, tudi zaspati ne morem. Nisem utrujen. Utrujene so le oči, ki begajo sem in tja. Opazujejo medicinsko osebje. Vesel sem, da lahko govorim, da imam smisel za humor. S tem tudi drugim pokažem, da se nisem predal. Ni lahko. Ležati, delati nič in že mesece čakati odgovor na vprašanje: Bo kdaj bolje? Bom celo življenje ujet? Ujet v negibnem telesu. O, glava pa kljub vsemu dela. Pa še kako. Imam ideje. Želje. Ambicije. Življenje je dobilo smisel. Našel sem pot. Želim si stopiti nanjo z vso težo. In začutiti tla pod nogami. To lahko dosežem. Upanje ostaja. Sem tako daleč, da sem začutil telo. Vem, da mi bo rehabilitacija pomagala. Spet se vse ustavi pri denarju. Koliko bo stalo družino? Kako bomo zmogli? Denar bo pošel, jaz pa si želim napredka. Želim si napredka, a po drugi strani nočem biti v napoto. Tako se počutim. Brez nezgode ne bi bilo bremen. Ne smem gledati na to s takšnim negativnim pridihom. Jaz živim, družina se je povezala in skupaj so stopili tudi krajani, občani. Slišim, da mi pripravljajo dobrodelno prireditev. Neizmerno sem vesel za takšen korak. Korak, ki je namenjen samo meni. Korak, za katerega upam, da vam ga bom lahko vrnil. Z nogami trdno na tleh.

Za Primoža gre

Mlad 17-letni Primož se je v prometni nesreči hudo poškodoval. Od septembra 2016 leži v UKC Ljubljana in negibno čaka, da mu kdo pove, kaj se bo zgodilo ... Bo še kdaj lahko obrnil glavo, se usedel, samostojno jedel, hodil? Bo vse življenje hrom od vratu navzdol? Vse, kar ga trenutno drži pokonci, je sposobnost govora in razmišljanja, ki sta hvala Bogu ostala neprizadeta. Oh, kakšna volja do življenja. Pridem na obisk in mi z nasmehom pove, da je naredil 28 vdihov samostojno, brez aparatov. Izvem, da je začel čutiti nekatere dele telesa. Premikati jih ne more. Dogodek je družino, starša in sestre, pretresel in prizadel. Vsak dan upati na najbolje, biti notranje boje in hkrati ostati močan, je vse prej kot lahko. Vsak posamezni član družine mora biti trden, drugače se bodo porušili kot domine. Družina je podala vlogo za rehabilitacijo v tujini in trenutno se še ne ve, kdaj bo. Ne glede na vse, je nujno potrebna takojšnja rehabilitacija na domu. Ob sami misli na samoplačniško rehabilitacijo-fizioterapije, adaptacijo hiše in vse, kar bo še sproti prišlo, je ne glede na vse hud psihičen pritisk in hkrati finančna stiska. Novica, da pride aprila Primož domov, je prinesla veselje, a hkrati neizmeren strah. Kam postaviti posteljo za nego? Kako bo mama zmogla biti na voljo 24 ur na dan, vsak dan? Zakaj ... Kako ... Kdo ... Koliko ... Sama vprašanja. Ni odgovorov.

Prepletanje veselja, hvaležnosti, stiske in bolečine je tako združilo dobre ljudi, ki bodo pomagali Primožu. Na dobrodelni prireditvi bomo zbirali prostovoljne prispevke. Zbrani prispevki bodo družino razbremenili finančne stiske.

Dobrodelna prireditev bo, **22.4.2017, ob 19:00 v športni dvorani OŠ Polhov Gradec**. Dogodek bo povezoval Jure Sešek. Nastopilo bo 20 nastopajočih: ansambli, posamezniki, godba, pevski zbori ... Znani in manj znani, pa zato nič manj dobrega srca. Njihov nastop bo brezplačen. Za vas. Za Primoža. Postanite del zgodbe. Dobrodošli.

Dobri ljudje, ki se ne bodo udeležili dogodka in bi radi prispevali, lahko to storijo na:

TRR je odprt pri NLB d.d. : SI56 0214 0008 9842 562

Sklic: SI 00 285581

Namen nakazila : družina Trobec